

БІЛЯТОВІЦІ

Місціник Української Католицької Церкви в Польщі № 6 (30) Рік III

чervень 1993 р.

Межі території патріаршої Церкви

(у зв'язку із проблемою Перемиської єпархії)

Оскільки в Католицькій Церкві існує три ступені єпархічної влади: папська, патріаршя та єпископська, то це питання території цих ступенів влади вирішується відповідно до іншої єпархічності. Але, якщо це питання вирішується просто для верхнього ступеня влади: Римський Архієрей має верховну звичайну владу над усюю Церквою, над усіма єпархіями та іншими спільнотами та, саме, через яку одразу підтверджується імміненості власна, звичайна і безпосередня влада, яку мають єпископи щодо довреній інній єпархії, як нижчого ступеня єпархічної влади, то для середнього ступеня влади це питання дещо складніше. І подібно субекта влади, і по долю території, на яку вона поширяється. Бо, передусім, патріарх, маючи і адміністративну владу над своєю Церквою, поділяє їз патріаршим Синодом єпископів владу занонадчу та судівську, і дія цієї сукунної влади в свою чергу юрисдикційно поділяється на Церкву, що знаходиться на території Патріархату і поза його межами. Та із низки цих проблем торкнемось лише питання меж Патріархату.

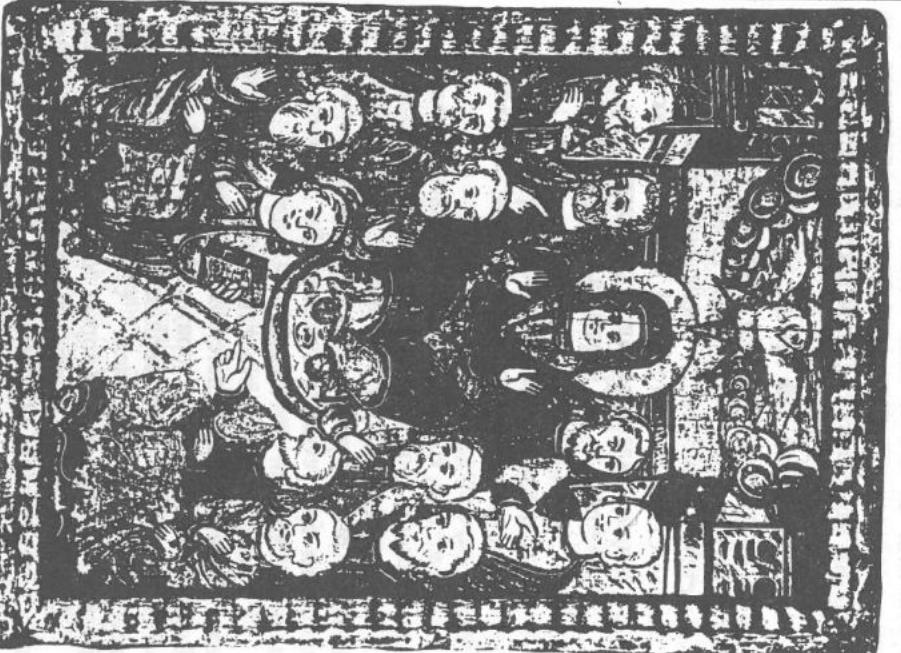
У Декреті II Ватиканського Собору «Про східні католицькі Церкви» в розділі «Про східних патріархів» питання патріархату розв'язується таким чином: «Патріарх же східний - це єпископ, якому належить правосуддя щодо всіх єпископів, не виключаючи й мітрополитів, священників і народу, своєї території або обряду, відповідно до присिवи права та за забезпеченням перевенства Римського Архієрея. А де лиши поза межами патріархальної території постулюється єпархія, якою є її приналежність до єпархії патріархату».

(Закінчення на 2 сторінці)

Наукова конференція у Ярославі

Останнім часом можна запримітити позитивні зрушення у першковому і громадському житті нашої громади. Доказом того може бути візитування Наукової Конференції, яка відбулася 24 квітня 1993 р. у парфіяльному будинку в Ярославі, заходами голови Богдана Праха, місцевого пароха і видна лекана. Наукова Конференція була урочистим відкриттям діяльності Товариства ім. єп. Григорія Лакоти, о. Михаїла Лесів з Люблин та науковий працівник Політехнічного інституту зі Львова, Володимир Середа, який є також головою Товариства «Надсання». Крім них були присутні місцеві греко-католицькі священики, монахи та декілька місцевих парохіян. Спостережливим слухачем конференції був д-р Станіслав Степань, голова Південно-Східного наукового інституту в Перемишлі.

Урочисте відкриття конференції почалося Божественим Літургією, яку співслужив з іншими священиками представник Перемиського владики, о. Митр. Теодор Майкович. Він також виголосив проповідь про сп. Григорія Лакоту. Першу частину конференції усі чисто відкрив доповідю голова товариства о. Богдан

1 червня

День поминок жертв геноциду в Україні 1932-1933.

Голодний

Кітняк леже та спулі босі ноги,
Останній вогник дозгоряє в очах ...
Лежася знеможений коло дороги,
Печаль і біль скили на устах.

Підівся ... Сіє ... Гули чужі мотори ...
Поглянув доктори - жита ї жита ...
І чось в думі заплакав - о, горе!

Кому ж ти родни хліб, земле свята?

Кама! А ми лиши наймити в лахмінні.
Німі раби на батьківській землі!
О, рабе, рабе! - згнай жсивцем на світі,

Коли ороть тобою зайди зді!

М. Бослав

«Ми повинні бути добрими сусідами»

(Про українсько-польські стосунки розповідає Посол України в Польщі, Геннадій Удовенко)

Христе! І почитамо святого твоого Духа, що його від отця послав ти Божественно своїм учням!

Св. Августин про Духа, що є в нас

Брати, які що бажаєте, щоб Дух вселився у вас, слухайте уважно.

Наці дух, яким живе кожна людина називається душа. Гляньте, що робить душа в тілі. Дух оживляє всі члени. Вона бачить очима, слухає вухами, чує носом, говорить язиком, правою руками, ходить ногами.

Є присяга одночасно в усіх членах, щоб їх менше вони живуть: вуха живуть, живе яzik. Функції є різні, життя є те ж саме.

Така є Церква.

Через дейких вона звершує чудеса, іншими начас істини; в одних зберігає лівоцтво, в других планує подружжю вірності. Обов'язки є різні, життя є те ж саме. Чим для тіла людини є душа, тим є Дух для Тіла Христового – Церкви. Дух Святий надає пішій Церкві пе, що душа дає тілу поодинокі людини.

Ось чого мусите боятися і чого уникати.

Якщо трапиться ампутація в тілі – наприклад одного пальця, одної руки або ноги – чи ж душа

айде за відбитим членом? Коли був у тілі, член той жив, відгати, втрачуючи життя.

Таке є християнином. Живе тільки тоді, коли є в Тілі. Відсічений від Тіла – позбавляється Духа.

(Закінчення на 3 сторінці)

Шановні Читачі!

З прикрою інформацією, що змушені ми піднести ціну нашого місячника до 5000 зл.

Зміна ціни виникає з факту піднесення цін енергії, бензину, поштової висилки, а також, останнім часом, коштів паперу і друку.

Наша редакція, про що ми Шановні Читачів неоднократно інформували, практиче на гро-

мадських засадах і не є ніким готована, тому-то самі мусимо випрацювати фонди на друк і ко-

льпограж.

Сподіваємося, що зміна ціни не буде мати впливу на зменшення кількості читачів!

Усі, хто вже передплатив «Благовіст» в редакції, не будуть мусити доплачувти додаткових грошей.

Редакція

Увага! Увага! Увага!

«Благовіст» за ліпень і серпень появиться подвійним числом. У ньому, між іншим,

60 річниця голodomору на Україні;

Результати редакційної анкети;

Про 12 червня в Александрові Куйському;

Нове поганство.

(Закінчення на 7 сторінці)

Межі території патріаршої Церкви

(Закінчення з 1 сторінки)

майже дослівно «Лексик» повторює тоді цікаву норму «Кодексу канонічного права східних Церков». Причому, як «Кодекс» так і «Декрет» відносяться до стародавніх основ цієї канонічної норми, та в першу чергу поспадаються на найдавнішу постанову, на VI канон I Вселенського Собору в Нікеї 325 р., який уже тоді точно і конкретно окреслив межі території перших провінцій цих Церков, читуємо: «Нехай зберігається старовинний звичай, прийнятий у Єгипті, в Лісії, Пелопонесі, щоб олександрийський епіскоп має владу над усіма ними. Як також і римському єпископству щастя-60. Подібно і в Antiochii i в інших провінціях церкви

Зоєрківська приватна Церква.

До сьогоднішнього часу дійшли до нас п'ять документів, які відносяться до перебудови Католицької церкви в Україні. Це: «Установлення Правил і канонів для Української католицької церкви» (1646 р.), «Установлення Правил і канонів для Української греко-католицької церкви» (1652 р.), «Установлення Правил і канонів для Української греко-католицької церкви» (1658 р.), «Установлення Правил і канонів для Української греко-католицької церкви» (1667 р.) та «Установлення Правил і канонів для Української греко-католицької церкви» (1686 р.).

яка майже без змін увійшла у новий кодекс каноном 146, яким починається 8 розділ під заголовком «*Географія пам'ятішої Церкви та віда пам'ятра і синодів поза територією*», що входить у 4 титул – «*Пам'ятриї Церкви*».

Патріарх, простягнувшись на ті округи, в яких доберігається обряд властивий цій Церкві і Патріарх має законно набуте право засновувати там провінції старшій її екзархії.

§ 2. Якщо виникне якийсь сумнів щодо меж території патріаршої Церкви, або, якщо йдеться про зміну меж, тої завданням Синоду патріаршої Церкви є вивчити питання, вислухавши вису адміністративну владу кожної автономної Церкви, яка в цьому запікаявана і після розгляду цього питання на Синоді, скерувати належно обґрунтовану заяву про усунення сумніву, або про зміну меж до Римського Апостола, який один має право автентично виршувати сумніви, або видавати декрети про зміну меж.

Перший параграф даного канона недвозначно по-диює територію патріаршої Церкви на усі ті околиці, де не тільки з давніх часів був зосереджений обряд цієї Церкви, але й усі ті області, де вірні дотримуються цього, тобто передбачається, що територія патріаршої Церкви може не тільки залишитися в колишніх давніх межах церкви, якщо там зберігається цей обряд, але

Саме ця канонічна позиція повинна лежати в основі розширення усієї проблематики напої Перемиської єпархії, або, точніше, цілої нашої Української Католицької Церкви.

Причастя дітей у східних обрядах

(Продовження з травневого номера «Благовіста»)

Виклади із канонічного припису про повне дотримання відчення християнського втасмачення (Хрестіння, Миропомазання та Євхаристії) під час однієї відправи, незалежно від віку того, хто приймає це таинства, «Кодекс канонів східних Церков» подає

п питання зовсім в іншому світлі як західний «Кодекс канонічного права».

достатньо сідомісль та пішкву підготовки, щоб розуміти, відносінно до єхньої здатності, мистецтво Христомата і могли приймати з єюю то пошановою Тіло Христово.

Усім католикам скільких обрядів зовсім іншу норму: «Щобо участі більш у Пресвятій Єхаристії, після хрещення та миропомазання, сій допримується припинів літургічних книг власноюкої Церкви із

Як бачимо, у католицькій Церкві ділить дві різні канонічні норми цілої причастя літій, одна для латинського обряду, а друга для усіх східних обрядів. Цю різницю між західними і східними обрядами вже гар-

Конгрегації Таїнств «Про вік першого причастя дітей»: «Католицька Церква від самого початку подала, щоб діти схилились із Христом через Євхаристичне Причастя, яке відзначає також немовлятам. Про знадобимо

XIII ст., що було у Хрещениї цієї землі також в деяких місцях привносі досвід; у греків та східних досвідів. Потім, щоб усунути небезпеку, коли єшти, особливо немовлята, могли б випустити освяченій Хіб назовні, було загальнно

І не лише у хрещенні, але й отікала багаторазово брали
участь у небесній Ісусі. Дійсно, за звичаєм деяких Церков
Евхаристія давалася дітям відразу ж отікала святочно-
служимтєлі, а в інших місцях деколи діти й після

Тим більше, що ініціатива залишилася за напою Церковою, бо наведений нами канон 146 у другому параграфі вимагає від Церкви, що потребує підпорядкування своїх територіальних кордонів, неабиякої активності.

У напомену випадку маємо не лише сумнів щодо меж нашої Церкви, бо й поділена колишня її територією державним кордоном між Польщею та Україною, але й ведемо мову про зміну наявіть попередніх кордонів нашої Церкви, про поширення їх на всю територію Польщі, де живуть вірні нашого обряду. Це є та аргументи, на основі яких можна провести процес встановлення відповідних меж території нашої Церкви за взятим нами каноном, який нахрестлоє три наступливих етапи цього ходу.

- 1) Починається цей процес за вимогою наполегшання з всестороннього вивчення та дослідження питання про проблему церковних територіальних меж Компетентного інстанційного проведення цих дослідженнях є Синод Єпископів патріаршої Церкви, для якого це буде первішим завданням даної проблеми.
- 2) Причому під час вивчення цієї проблеми Синод повинен обов'язково вислухати думку вищої адміністрації влади кожної локальної Церкви щодо цієї проблеми, яка в прому зацікавлена – у нашому випадку буде це українська Церква у Польщі.
- 3) І вже тоді, коли завершено вивчення цього питання, спискови, розглядаючи ці дані на Синоді, вже маючи остаточно підсумковувати проведені дослідження. Там належно обґрунтувати дану проблему, скерувують прохання про усунення сумніву, або про зміну меж території Церкви до Римського Апостола.

І лише тоді закінчується дія автономії Церкви, бо дали починає діяти компетенція тільки найвищої влади Вселенської Церкви, авторитет Римського Апостола.

хатів, треба побачити, що стало його основою. Ціл час одного з засідань папської Комісії для перевідгуку канонів східних Церков 5 листопада 1988 року п'яtnадцять її членів запропонували, щоб питання про поширення патріаршої юрисдикції на всіх вірних автономії. Церкви також поза межами території патріархату передусім було пролискуовано і мало вирішення раніше ніж приступити до інших питань. Це прохання було подане Папі. Незабаром Комісія отримала відповідь, в якій мовилося: «Святіший Отець уповноважує Комісію обмежувати це питання, але тимчасоччю твердо того, що вирішили вселенські Собори, які передбачали патріаршу юрисдикцію тільки на територію Патріархату та особливо як відносне Другий Ватиканський Собор, який не прийняв прохання поширити таку юрисдикцію поза межі Патріархату.» Необхідно, щоб Комісія представила Святішому Отцю проект Кодексу у всьому узгодженії як і зі скіldними традиціями, так і з Соборовими рішеннями.

Однак, для Церков, що знаходяться в особливих обставинах щодо вірних поза їх територією, Святіший Отеть буде радий розглянути через проголосований Кодекс, опрацьовані Синодами пропозиції з виразного посилкою на норми Кодексу, що належно було визначити «особливим правом» та «до часту».

Тоді Комісія, вірно дотримуючись усіх вказівок Святішого Отета, працювала над кодексом у тому напрямку, щоб після проголошення скіldного Кодексу Церкви, які мали би потребу, могли просити для себе «особливое тимчасовое право» а зокрема у випадку визначення меж територій патріархатів на базі канону 146 параграф 2. Одночасно Комісія відзначила, що «особливое право» буде даватися не тільки на тимчасові ситуації Церков, але також після визначеного періоду проби «особливое право» може бути затверджено назавжди.

Таким чином, маючи канонічну основу для полагодження та чіткого встановлення кордонів Патріархату, можемо сподіватися на успішне вирішення проблеми Перемиської епархії, та усіх вірних нашої Церкви на території Польщі, через відповідне поширення меж

о. Микола Макар, Рим

Пізніше цей звичай перестав існувати у католицькій Церкві і почали не допускати дітей до святої Трапези, причастя боросих.

жую не мали принадли еп'єменнтарного вживання розуму та відповідного знання про чесне Тайнство. Ця нова дисципліна, єже зведені деякими помісними Синодами, була урочисто затверджена Четвертим Латеранським Собором у 1215 р., відомим 21 каноном.

Цей короткий історично-канонічний опис причастя дітей у католицькій Церкві Святішим Отцем Піем Х прекрасно садить про двома виршенні цього питання у канонічному праві та чітке розdлення цієї практики на західну та східну. Виразно пе підкresлює

І католицький катехизм: «Східні Церкви бережуть жиєу свідомість єдності християнського вітасенничества, відзначаючи святе Пречисте усім новохрещеним і миропомазаним, також немовлятам, пам'ятуючи слова Господя: «*Пустите дітей приходити до мене*» чи багато іншого.

ропити їх» (Мк. 10,14). Латинська Церква, що дозволяє приступати до святого Причастя тільки тим, які досмінули здатності користування розумом, помснє, що Хрещени вводять у Євхаристію приводи новохрестеному поганої та неправедної «Очима та

Це підсвітка до пісні на молитву «О!че наш».

започати єпископом у нас Замойським Синод в уступці «О крещенні» (тит. 3, § 1). Висновок Митрополит із цього робить такий: «Хоча в теорії можемо сумніватися в присильності деяких обрядових реформ, введених Замойським Собором, (...) жуско однак рішучо стояти при

тому, що закони Замойського Собору є законами і му-
сить бути нахи заховані, як до цього Апостольський
Престіл не ринув інакше». Саме та, що перебачив
Митрополит Андрей зголом здійснився, бо новий
«Кодекс канонів східних Церков», подаючи норму про

Причастия дітей, усуває всікінці постанови усіх скідних Церков у цьому питанні, що твердо вимагається б каноном під номером 1 скідного «Кодексу»: «Коли Кодекс набирає чинності: *— і скідність єї заснованою*».

ногого або партикулярного права, які суперечили б канонам Кодексу або які стосуються спорів, пов'язаних з роз'єднаннями у щому Кодексі».

Денцо збоку

«Ми повинні бути добрими сусідами»

(Закінчення з 1 сторінки)

Візит Кравчука та логівір започаткували інтенсивний польсько-український обмін на різних рівнях. Тільки за чотири місяці цього року відвідувачі візит прем'єр-міністра Польщі Ганни Сухольської, потім візит міністра національної оборони Скубішевського, візит міністра внутрішніх справ Мільчановського. Дуже важливим був візит начальника Генерального штабу збройних сил Польщі. За цей час у Варшаві побувала зміна, про засадницьку делегацію з України на чолі з першим віце-прем'єром Едуковим. Були делегації міністерства охорони здоров'я, гостин, машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії.

Останній відвідувач візит Президента Польщі Леха Валенси на Україні. Підписано угоду між Українською Польською про регіональне економічне співробітництво, угоду з питань водного господарства на прикордонних водах, угоду про співпрацю в галузі охорони здоров'я і медичних наук, договір про оперативне співпіснення в разі ядерної аварії, про появіння сполучення, про взаємну міграцію працівників, угоду про правову допомагу з питаннями і кримінальних питань. Є ряд інших важливих угод. Усі вони зараз у стані інтенсивної підготовки.

Між нашими країнами біла 400 км кордонів. Ведеться робота над проектом угоди про регіональне співробітництво. Вже створено європейську «Буг», в який Славоності і створені європейському «Карпатам». Складається мають увійти Волинь, Берестейчина, кілька польських воєводств,

До Міністерства закордонних справ України по словом Г. Удовенка виселена пропозиція про відкриття Генеральних консульств у Любліні, Кракові і Гданську. Однак, постає питання: утримання таких установ – складна проблема. Шороку до Польщі приїжджається із робота над проектом угоди про регіональне співробітництво. Вже створено європейську «Буг», в який Славоності і створені європейському «Карпатам». Складається мають увійти Волинь, Берестейчина, кілька польських воєводств,

22 травня закінчувався термін надзвичайних повноважень, наданих урядові Л. Кучи для виведення економіки України з кризового стану. Однак, хоч і було досягнено деяких успіхів, піврічного строку повноважень було явно замало. Часто, через неузгодженість державного банку, Верховної Ради та Уряду, а то і через сіздиме блокування урядових декретів, не вдавалось здійснити добре продумані плани.

Після бурхливого обговорення з питань НБУ, Фонду державного майна та Уряду, стало зрозуміло, що надзвичайних повноважень продовжено не буде. І тоді сказають Леоніда Кравчука викликав справжньо зовсім не сподівається. Президент отоєсив свою позицію: він бере на себе безпосереднє керівництво Кабінетом міністрів, тобто очолює його Верховна Рада обирає вице-президента. Президент формує уряд і бере на себе виконавчу владу.

Парламент займається тільки законотворчою діяльністю і здійснює повноваження, передбачені Конституцією. Президент не просить додаткових повноважень. Верховна Рада надає йому права приймати закони з неврегульованих економічних питань, які втрачають силу після прийняття Верховною Радою відповідних законів.

Чому не потрібний інший варіант виходу з кризи? Президент дав відповідь і на це питання. Відповідальність перед народом несуть Верховна Рада і всенародно обраний Президент. Уряд звітує тільки перед Верховною Радою і Президентом.

Того ж дня, після виступу Президента, слово взяв умови виконавчу владу треба зосередити в одних руках, а що цього уряд не має, то він вважає: яко повноту влади і відповідальності мусить взяти на себе Президент. І, таким чином, просить прийняти його відставку з поста През'єр-міністра.

Наступного дня, після нарад різних фракцій депутатів, Парламент прийняв рішення: відставку прем'єра не приймати. Президенту надали повноваження, які він мав до листопада 1992 р. Тобто встановлено стартус-кво: урядові – урядові, президенту – президентові, Верховний Раді те, що належить й.

А тим часом ...

Грекокатолицький лілей

у Львові

ім. Кл. Шептицького

(Продовження з попереднього номера)

– Як відбувається формування «цільських кадрів?

Пед-колектив сформовано з батьків учнів, які ходили до нас на катехизацію, опісля був вчитель, який студіював теологію в нашій духовній семінарі і потім довкола цього почала формуватися педагогічна кадра лицько. Питання кадрів є також проблемою. Ми примаємо вчителів з рекомендацією священиків, бо хочемо мати не тільки добрих фахівців, але і добрих християн, які своєю поведінкою давали б добрий приклад учням і з попаного виносилися до учнів і своєї випускнії свій газетний папір. Планується, що комбінат є рід інших важливих угод. Усі вони зараз у стані інтенсивної підготовки.

Львівські автобуси незабаром з'являться в Китаї. Велику їх партію вивівши бажання закупити відразу декілька фірм цієї країни.

Сторожовий корабель прикордонних військ України затримав у Чорному морі грузинське судно «Дюскуря». Грузинин Грузії, його власник, намагався вивезти в Суругі вилку парного дефіцитних продуктів на загальну суму 548 мільйонів крабованиця. Під час затримання у Чорному морі грузинський гендіяр намагався дати командиру українського сторожовика хабаря в один мільйон російських рублів.

Рікавіт - чудо-препарат, створений вченими НДІ горнотехнічної Академії медичних наук України. Цей препарат нормалізує процеси старіння організму, напагоджує обмін речовин, активизує енергетичні і пластичні процеси. Вчені вівеєнні, що новинка здатна значно продовжити життя.

15 травня Президент України Л. Кравчук разом із сім'єю прибув на свою Батьківщину - село Великий Житин на Рівненщині. Цього дня тут, на сільському кладовищі, було опущено в могилу поряд з прахом матері Л. Кравчука Хими Ганінін гільзу з землею, взятою під білоруським селом Гать - на місці бого, де в червні 1944 р. загинув смертохоробрих його батько, Макар.

В Івано-Франківську створюється музей Української Повстанської Армії «Чорний ліс». Спеціально створений штаб з числа колишніх вояків УПА активно збирає для цього експонати. За адресою: Івано-Франківськ, вул. Грушевського 31, де міститься штаб музею, чекають на патріотизмські листівки, відозви, фотографії, книги, зброю, гроши, які випускаються повстанцями, дружарське обладнання і інше. Просимо також звертатися за телефоном: Івано-Франківськ 376-42.

На Рівненщині, поблизу Клесова, розпочався промисловий видобуток бурштину. Зиск для держави чималий - його кілограм коштує 200 ам. дол.

В дніх 16-22 серпня цього року в Івано-Франківську відбудеться Перший міжнародний конгрес гуцулів. Організатори конгресу - Івано-Франківська обласна державна адміністрація, Івано-Франківське, Верховинське, Косівське і Львівське товариства «Гуцульщина» спільно з Українським гуцулами об'єднаним гуцулів.

В Київському ліакобудівному об'єднанні готовують до випуску АН-218. Це перший український літак. Двигуни, зокрема виготовлені для нього у Запоріжжі. Новий літак зможе перевозити 300 пасажирів на відстань 7-10 тис. км. Він зможе замінити на міжнародних лініях російський ИЛ-62 і є значно економічніший за нього.

Здійсновані українським Урядом заходи дали змогу в поточному році уповільнити темпо спаду промислового виробництва в цілому за 1 квартал - 5,2 % проти 15,3 % в 1 кварталі минулого року. Дещо стабілізувалася робота базових галузей промисловості. Частина підприємств почала нарощувати обсяги виробництва продлиши.

– На основі цього, що тут було сказане, ви відгуктесь, про відродження у Церкві і Державі працес молоді.

Думаю, що справді воно так буде. Досить багато православних священиків з хвилиною легалізації Української Греко-католицької Церкви твердять, що то саме вони втримали народ при Церкві і привели вже готових християн. Моя думка є інша. Сьогодніша Церква, то та яку створив Митр. Андрей Шептицький йосиф Сліпий. Це ж наше батьки і матері, які під часів Першої світової війни з дітьми, Світлом, Світланою, Головним ремонт зроблений, але ще далеко не все упорядковане. Не маємо наладданих класів, кабінетів, не маємо спортивного залу, немає наявність нормальnoї ідаліні і так далі.

– Я все ж таки повіторюю, не всі будуть богословами, але якщо заангажуються в Церкву, будуть продовжувати Христове дло. Ми викорюємо собі нову, молоду Церкву і з таким благаством ідею у нове 1000-ліття.

Це велике завдання, що ідеою треба нам планувати, підтримувати на всій можливій способі і голосити її серед людей.

(Закінчення на 4 сторінці)

Суд зобов'язав редакцію газети «Товарищ» - видання українських соціалістів - надрукувати спростування фальшивки про зв'язки народних депутатів Яворівського, Драги і Павличка з КГБ, виплати мільйон карбованців Володимиру Яворівському за моральну травму йому завдану.

Коксохімічне підприємство у Запоріжжі недовзі почне випускати безлін методом синтезування коксу.

Уряд України прийняв рішення про закупівлю обладнання для оснащення Жидачівського комбінату Львівської області. Це дістать можливість уже через два-двести місяців випускати свій газетний папір. Планується, що комбінат є ряд інших важливих угод. Усі вони зараз у стані інтенсивної підготовки.

Львівські автобуси незабаром з'являться в Китаї. Велику їх партію вивівши бажання закупити відразу декілька фірм цієї країни.

Сторожовий корабель прикордонних військ України затримав у Чорному морі грузинське судно «Дюскуря». Грузинин Грузії, його власник, намагався вивезти в Суругі вилку парного дефіцитних продуктів на загальну суму 548 мільйонів крабованиця. Під час затримання у Чорному морі грузинський гендіяр намагався дати командиру українського сторожовика хабаря в один мільйон російських рублів.

Рікавіт - чудо-препарат, створений вченими НДІ горнотехнічної Академії медичних наук України. Цей препарат нормалізує процеси старіння організму, напагоджує обмін речовин, активизує енергетичні і пластичні процеси. Вчені вівеєнні, що новинка здатна значно продовжити життя.

15 травня Президент України Л. Кравчук разом із сім'єю прибув на свою Батьківщину - село Великий Житин на Рівненщині. Цього дня тут, на сільському кладовищі, було опущено в могилу поряд з прахом матері Л. Кравчука Хими Ганінін гільзу з землею, взятою під білоруським селом Гать - на місці бого, де в червні 1944 р. загинув смертохоробрих його батько, Макар.

В Івано-Франківську створюється музей Української Повстанської Армії «Чорний ліс». Спеціально створений штаб з числа колишніх вояків УПА активно збирає для цього експонати. За адресою: Івано-Франківськ, вул. Грушевського 31, де міститься штаб музею, чекають на патріотизмські листівки, відозви, фотографії, книги, зброю, гроши, які випускаються повстанцями, дружарське обладнання і інше. Просимо також звертатися за телефоном: Івано-Франківськ 376-42.

На Рівненщині, поблизу Клесова, розпочався промисловий видобуток бурштину. Зиск для держави чималий - його кілограм коштує 200 ам. дол.

В дніх 16-22 серпня цього року в Івано-Франківську відбудеться Перший міжнародний конгрес гуцулів. Організатори конгресу - Івано-Франківська обласна державна адміністрація, Івано-Франківське, Верховинське, Косівське і Львівське товариства «Гуцульщина» спільно з Українським гуцулами об'єднаним гуцулів.

З даними Міністерства статистики України, податкова служба у першому кварталі цього року перевірила понад 862 тис. податкових декларацій, розрахунків, зятів, а також 21 тис. підприємств та організацій, або 7 % їх загальної кількості. За наслідками перевірок повернено до бюджету понад 206 млрд. карбованців.

Кореспондент Ярослав Стаків, Львів

ГОЛОС МОЛОДІ

Грекоатоціцький літей у Львові ім. Кл. Шептицького

(Закінчення з 3 сторінки)

Духовна руїна

Піта 7441-го від створення світу (піта 1933 від Різдва Христового) був в Україні Великий Голод. Не було толі ні війни, ні потопу, ані моровиці, а була тільки зла воля одних людей проти інших. І нікто не знає, скільки невинного люду зійшло в могилу – старих, молодих, і дітей, і ще ненароджених – у понах матерів.

До Книги Буття українського народу, яку таємо написано.. Сонце склонило над вихоленими за довгу зиму полями, сідало за обрій кольору крові й не візнавало землю.

Чорне вороня зграями ширяло над селами, зашкінчими в тяжому смертному сні. Танули на обширах України важкі сніги 1933 року, являючи світові трупний сморіл, апокаліптичні види, спімірні ліба що з картинами Страшного Суду.

Чи була того року весна? Чи прилетіли до знайомих людських осель довірливі лелеки? Чи спвали травневими ночами у вербах над річками солов'ї? Нікто того не пам'ятав сьогодні. Пам'ятають інше.

«На світі весна, а над селом квісти чорна хмар. Дити не бігають, не граються на дверях, на дорогах. Ноги тоносили, складені калачком, великий жиєт між ногами, голова веїка, похиlena лицем до землі, лиця жайже нема, сами зуби звернули. Сидить дитина і чогось гойдається всім тілом: назад – сперед, назад – сперед, скільки сидить, стільки гойдається. І безконечна обіда «кісні» напівголосом: істри, істри, істри. Ні єдного не вимагаючи, ні єдної матері, ні єдної батька, а так у простір, у світ – істри, істри, істри...» (Кучерик Анастасія, родом з села Судачівка)...

Світ мав би розколотися нальво, сонце мало б перестати світити, земля перевернутися – від того, що це було на землі. Але світ не розколовся, сонце склонилось, земля обергастесь, як їй належить. І ми ходимо по цій землі зі своїми тривогами й надіями, ми, єдині спадкоємці всього, що було.

Тож пом'якмо хоч сьогодні, з непростимим спілзенням у кілька довоїх десятиліть, тих великомучеників нашої трудної історії – родину подільських селян Соловіцуків. А з ними разом – після сім з половиною мільйонів українських селян, жертв небаченого в історії Пом'янімо і знайдімо в собі силу й відвату пройти за

– Як вже було сказано літей має гуманітарно-богословський профіль. Як у з'язку з цим ви будете у шому становити до екуменізму, поєднанням між людьми різних конфесій?

Екуменізм на Україні, як на сьогодні, не дуже складна проблема. Говорити про екуменізм, коли на Україні забирається церква, щуть лайки і бійки навіть тирада. Слідом за ним почався голод.

Слово те прийшло в селянську хату не саме, за ним

шикувалася довга шеренга слів-чужинців, які неспів з собою нечуване приниження для працьовитого українського селянина, чорну несправедливість, насильство і смерть.

Айтів. Конгреканізм. Конфесійні. Еккласія. Екклезія. Мобілізація. Реквізіція. Експропріація. Ліквідація.

Ніби цвяховав нещадний багіг по спині селянина.

І прийшло в мозу, наводити жах на людей, ще й таке слово – активіст..

Але після того ринули на селянські обійстя корби визискувачів, затуманені революційного фразеологіко і підохочуваних деспотичним режимом сталінщини.

І часто вимовлялося тепер дивне як на мирний час слово штаб. Але після раніше глумими ночами (чогось сподівався лесь у світах знайти порятунок своєму опулем з голоду дітям).

А назустріч жебракам вирупали із сіл припраджені праларами червоні вілки, вивозчи в державу хліб, виметений до зернини з селянських комор, – то виконувалася перша заповідь.

І тільки смерть зберігала свою назву. Нічого іншого на означення її не було вигадано.

У цих тяжких часах застуговують на велику пошану

ї часті.

Я знаю, що в Польщі на сьогодні є три українські середні школи. В них молодь має змогу реалізовувати своїєї свої запіканення, так торкаючися самого навчання, як і духовного життя. Дуже популярна на Україні Саргета. З її доброго прикладу починаємо і ми коридори не спирати розвитку нашої культури і суспільного життя у Польщі. Тому, тих які вистояли при своїму вступі до колгоспу.

Ізничим стало у вжитку грек слово мішеник. Але

ще перед тим побрели по шляхах України жебраки,

а станції були запружені знесиленним плодом, який

сподівався лесь у світах знайти порятунок своєму опулем з голоду дітям.

А назустріч жебракам вирупали із сіл припраджені

праларами червоні вілки, вивозчи в державу хліб,

виметаний до зернини з селянських комор, – то виконувалася перша заповідь.

І тільки смерть зберігала свою назву. Нічого іншого

на означення її не було вигадано.

«КОСЬ, ВАМ СОНЦЕ»

Василь Стус

Психодрама – драма про людину, про Україну останніх десятиліть – це «іконостас» подства, переміни системи вартості, віру і незвіру, про упадок і «воскресіння».

26 квітня 1993 р. в домівці ОУП У Гурві-Лавецькому відбулася вистава під заголовком «ось Вам сонце» (ніч), присвяченої 7 роковинам чорнобильської катастрофи. Театральна група «Баніти Л» повторила виступ після двох разів. Подивилося нашу програму біля 50-ти глядачів.

Технічним оформленням зайнялися Андрій Галонька (освітлення) і Мартина Науміук (електроакустика). Режисерю і сценографію зробили Олег Шумада та Олег Надзяк, які також зіграли головні ролі – простій політина та бюрократа.

Звичайна людина тільки переживає катастрофу, фізично і психічно, натомість бюрократ, бачачи піле брехню та бюрократу.

В драмі використовується поезію Василя Стуса та первовну і сучасну рок музику. Чому «ось Вам сонце»? Задесь тому, що такі катастрофи як чорнобильська аварія у 1986 р. порушили український народ, піднесли рівень свідомості, так національну, як того, що діється навколо.

В таких моментах людина спостерігає, реагує – бореться проти систем, проблем, незалежно від часу і обставин.

«Баніти Л» – тому, що шість важливих слів на латинській, французькій та англійській мовах означають: law – право, liberty – свобод, lavoig – права, loyaltу – лояльність, love – любов, life – життя. Зміст цих слів «Баніти Л» намагається передати глядачам та виповнити ним життя – глядачів і своє.

Чорнобільський Мадонні

(...) Чорнобільська вищна скорбна Божа мати вкраїнська – у чорній хустині вишневих садів – на попеліцах зруйнованих соборів .....

Чорнобіль роз п'ятий Твій Син і Твій біль спалений

– Отож можна було б закінчити наше інтер'єр закінченням мені відомо, у вапному літей праше мас?

Так, це правило. У нас вчителоють п. Анна Болнар та п. Богдан Трояновський. Наша молодь з самого початку прийняла їх з відкритим сердцем. Вперше познайомилася вони з п. Богданом, який на постійно заміняв на Україні. Це добрий фахівець, якого молодь дуже любить і шанує. Зтургувавши навколо себе багато осіб, зумів заінтригувати, пояснити всі сумніви і показати інші старки життя.

Так само п. Анна, яка веде в нас уроки зі Святого Письма і екуменізму та є класним кервником і вихователем одного з перших класів. Вона започаткувала новий виховний процес, де по-іншому підходить до підлітків поведінки і виховання дітей та молоді. Очевидно не всіх переконе цей підхід і вони по-різному реагують, бо все, що нове вводиться з великими проблемами.

Думаю, що так. Людей з Польщі приймається дуже мало і можна цього досвідчити, заходчи до нашого ділчо, чи до монастиря.

Так, що хто хоче прислухатися українській справі, чекає на добрих співідповідів, викладачів, викователів. Двері широко відкриті.

– Дуже дикую за разом.

Пс. У якісі мірі загаданий літей на тепер зображені ситуацію нашої Церкви і Церкви. Коли не можемо тут, у Польщі, помогти вимріяній Церкви фізично, допоможмо її молитвою і жертвеністю, а принесе воно щоден.

З о. Йосифом Мільном розмову вела «Йосько».

ДІТЯМ

Проповідка про бамбук

Колись на західному побережжі великого півострова був собі прекрасний город. В тіні дерев і в ясних проміннях сонця часто проходжувався Пан, його господар. З усіх дерев він найбільше полюбив прекрасне бамбукове дерево. Було воно для нього найбільш варгісне серед усіх рослин в городі. З року в рік бамбук ріс і ставав монументальним. У його серці будилась велика вдачність. Добре знат, що є гордістю господара. Одного дnia господар підійшов до свого улюбленого дерева. Був дуже задуманий, а бамбук з великою честю слухав перед ним до землі імпозантні гілля.

— Дорогий бамбуку потребую тебе — сказав господар. Все виглядало на це, що надійшов найкраїший день, для якого дерево було створене.

— Господи, я готовий, вживай мене, як лочепі відказав бамбук.

— Бамбуку — голос господаря став дуже серйозний — щоб могти тебе вжити, мушу тебе зрубати.

— Зрубати? Мене, якого ти вчинив найгарнішим деревом цілого городу? Проплу тебе, не роби цього! Радій меню, але не стинай мене!

— Мій дорогий бамбуку — голос господара зазував ще більш серйозно — коли тебе не зрубаю нахилив свою чудову голову і випелотів:

— Господи, коли не можеш мене вжити без підтримки, то роби зі мене що хочеш, тни!

— Мій добрий бамбуку мушу також відняти твоє листя і гілля.

— Господи, хорони мене перед тим. Можеш знищити мою красу, але запиши мені листя і гілля.

— Коли їх не зінту, не можеш бути мені придатним.

Сонце закрило своє світле лице, а метелик відлетів переспратлений. В очікуванні на це, що мало статися, бамбук цілій затрясся і тихесенько промовив:

— Вітгинай, Господи.

— Дорогий бамбуку, мушу тобі ще більше завдати болю. Треба мені розрізати тебе наполовину і винясти твоє серде. Коли цього не віділо, не будеш мені придатний. Тоді бамбук покидає до самої землі і скаже:

— Господи, розподілой і тни.

Тим способом господар порізав дерево, обтав його гілля і листя, виняв серцевину розподілюючи пень на дві частини. Відтак серцевину бамбука заніс на місце, де було джерельце свіжої води посеред висулених піднів. Один кінець зрізаного пняка отримав з джерелом, а другий провів до привітальну пісню. Сріблиста вода радісно поспіла на висушені поля, що з тогої пісні вичкували. Відтак люди посадили рис. Минали дні і настання почало кільчати і рости. Надійшла пора жити. Колишній чудовий бамбук тепер у своїй покорі винищено став правдивим благословенням. Коли він був великий і буйний, ріс виключно для себе і тішився своєю красою. Саме тепер розтятій, порізаний став каналом, якого Господь міг вживти, щоб його царство приносило потребні плоди.

китайська казка

Добрий день

Добрий день

Вийшло сонечко на небо

І всміхається до нас.

Веселиться, любі діти,

Добрий день у добрий час!

Вам співають жайворонки,

То для вас шумить ручай,

Вам кланяються тополі,

Вас до себе кличе гай.

«О, Ісусе до мене прийди»

М. Петрів

Цьогорічне торжество Першого Святого Причастя у Гурої-Лішавельському випало 23 травня. Як звичайно при таких нагодах батьки першопричастників взяли ініціативу в свої руки. Шонайменше від половини тижня приготовляли вінки, прибрали і прикрашували перкув.

Суботне пообидя було призначене на першу сповідь. Переживанням і сміям не було кінця. Тут і там депо стривожний погляд, деякі питання до сестри катехітки, чи це так, або так... Остаточно мали «срібніки» стали у рядок біля сповідальниць, щоб перший раз у своєму недовгому житті стати «сам на сам» перед Господом у Таїні Покаяння і у широму дитячому жалю отримати прощення провин. Всі відходили від сповідальниці з повагого, розпронінені і пасливі, а колегам, які ще очікували на свою чергу кидали по дорозі для підкріплення: «Ярку, не бійся, це нічого странного».

Описля діти отримали перші признаки недільного торжества: срібні ланцюжки з медалями і свічки прикрашенні білимі стрічками. На обличях дітей малювалася радість. Розпочали бо вони «срібні зобов'язання» до перкув. Треба знати як тримати свічку, рівно захолити, знати свое місце, а відтак поводитися дозріло, як старши під час доволі довгій Божественної Літургії. Зовсім легко можна стратити голову, коли стільки приман і емоцій навколо. Навіть храм на цей день прикрасили в бліді квіти і стрічки, як молодика. Прибуле багато гостей і все слід добре підготовити.

Щасливі малі «капиники» дістали всі потрібні вказівки на недільний ранок і разом зі своїми батьками від'їхали додому.

Ранком, в неділю, святочний кружок першопричастників разом зі своїми священиками і сестрою катехіткою зробили пам'яткові знімки перед входом до перкув. Описля всі разом увійшли до храму в супроводі хоругов і вівтарної служби, а о. Синкл Ю. Ібур привізно поздоровляючи окропив дітей свяченою водою. Лунало могутнє «Віхвалийте доли, гори...» Почалася торжественна Літургія. Діти глибоко переживали атамосферу святаувань.

Надійшли вкінці довго очікуваній момент. Білий рядок дітей з горіючими свічками став перед іконостасом і з належного повагою відправився «... злого духа і всіх юного вчинків...», та заявив Всевишньому свою вірність і любов.

Під час причастя лідесті застівали пісню в супроводі гітари, а старші діти співом молився: «Мое серде там, де і Ти відаєшся в Твої руки. О, Ісусе до мене приди, бо мое серде там, де і Ти...»

Багато дітей у різних перкувах переживало подібні торжества. Присямо Вас, написати до «Благовіст», як виглядало Ваше свято першої зустрічі з Святої Христом? Чим Ви тішилися? Яке було Ваше найгарніше пережиття.

Всіх цьогорічних першопричастників вітає

Сонце на обрії, ранок встає...

Сонце на обрії, ранок встає,
Брати, бандури і кобзи беріть,
Сонце стрівайте:
Ранок встає.

Сестри, збираїте і зносьте квітки
Будем співати,
Сонце квітати —
Зносьте квітки.

Брати, бандури і кобзи беріть:
Будемо співати,
Ранок вітати,—
Кобзи беріть.

Сонце на обрії, ранок встає, —
Грайте ж, співайте,
Сонце стрівайте...

Олександр Олесь

З глибини небуття

Борис Антоненко-Давидович

Цікава, а одночасно складна і наскрізня горем біографія знаменитого поета і мовознавця, Антоненка-Давидовича, одного з визначних лідерів і творців Розстріяного відродження.

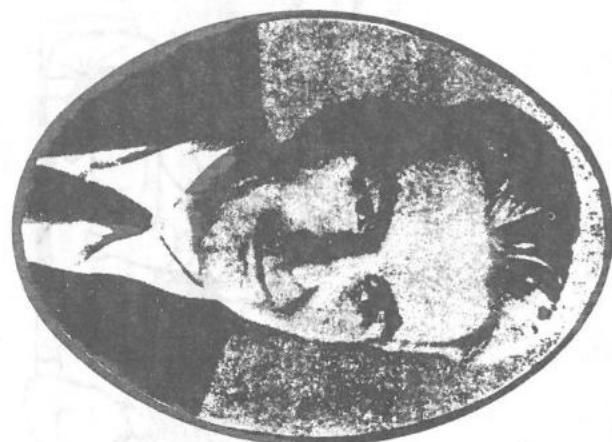
Народився він 5 серпня 1899 року на передмісті м. Ромни (Сумська обл.) в сім'ї машиніста-залізничника.

Закінчивши в 1917 році Охтирську гімназію, майбутній письменник вступив на природничий факультет Харківського університету, пізніше перенісся на історико-філологічний Кіївського. Остаточно через Матеріальні недостатки і безперевну зміну влади випоюючись з практикою розв'язання національного питання на Україні, восени 1921 року вийшов з партії і вступив до УКП. Та, переконавшись у марності діяльності і не бажаючи кіноможувати дміський хор у московській перекрізь філіалом в Україні, восени 1923 року вийшов із цієї партії. У цьому ж ролі в київському журналі «Нова громада» надрукував своє первісне оповідання «Останній десант», яке стало початком його творчості.

Борис Антоненко-Давидович є автором двох десятків оригінальних книг оповідань, повістей, роману, літературно-критичних нарисів. Дуже популярна його «Копілія» (1924) зібрала відгуки відомих письменників з усієї країни.

У 1920-1921 роках, ще зовсім молодим, як член КП(б)У Б. Антоненко-Давидович завідував Охтирським освітю. Не розуміючи сутності певної не погодженої з практикою розв'язання національного питання на Україні, восени 1921 року вийшов з партії і вступив до УКП. Та, переконавшись у марності діяльності і не бажаючи кіноможувати дміський хор у московській перекрізь філіалом в Україні, восени 1923 року вийшов із цієї партії. У цьому ж ролі в київському журналі «Нова громада» надрукував своє первісне оповідання «Останній десант», яке стало початком його творчості.

Борис Антоненко-Давидович є автором двох десятків оригінальних книг оповідань, повістей, роману, літературно-критичних нарисів. Дуже популярна його «Копілія» (1924) зібрала відгуки відомих письменників з усієї країни.

Відйшла у вічність

Миростлава Крупа-Клюфас народилася у 1919 р. в Самечительському. Бабуся була німецького походження і неоднократно малою дівчинкою Миростлава слухала, як бабуя шептала молитви німецькою мовою.

У минулому столітті, за часів Австро-Угорщини, мішані подружжя, українсько-німецькі, траплялися досить часто. У даному випадку таке кровне сполучення вийшло нашому народові на користь. Бл. п. Миростлава була завжди точна, правдоювна, внутрішньо зорганізована, а в праці дуже відана. До початкової школи ходила у с. Ціків, що біля Любочова, де її батько був греко-католицьким парохом. Після закінчення початкової школи стала ученицею Інституту для дівчат у Перемишлі. Закінчила його з виразненням. До сьогодні залишилася емблема зразкового учня, яку носила на рукаві мундиру. була вона також активним діячем Пласту (виданака Пласу з берегу також заховалася). Гілокіна Миростлава зберегла також відзнаку організації УМХ (Українська Молодь Христової). Була також членкинею «Марійської Дружини».

Під час німецької окупації студіювала у Krakovі фармацію і тут брала також активну участь у праці студентської громади. Дуже добре вивчila німецьку мову, яка була в цей час придатна. Завдяки тому тричі вдалося її вчити від смерті студента медицини Теодозія Крупу, якого німци хотіли розстріляти. Сьогодні п. Крупа є лікарем в Америці.

Після війни батько п. Миростлави о. Крипуш. Сильвестр Крупа мусив залишити рідну парafію в Журавицях. На щастя не тривало це довго, бо почала вона давати уроки з математики синові гостолади, Олієсті, завдяки наполегливим старанням, п. Миростлава почала працювати у кооперативному банку в Перемишлі. У цьому ж банку працювала на різних посадах як 43 роки, виказуючись компетенцією, обов'язковістю і точністю, за що її дуже цінили. Нікому не перешкоджувало її українське походження, якого ніколи не скривала.

Одна Крупа перевезено з Явожна до в'язниці Гурдинську. Звільнено її щойно після трохи років і тоді міг повернути до родини у Перемишлі. У таборі в Явожні о. Крупа перевела найдовше, тому що не хотів погодитися на переселення на західні землі, а запишилися і працювати у Перемишлі.

Від 1957 р. завдяки старанням о. Крипуш. С. Крупи почалися правити греко-католицькі богослужіння. Роблено також старання за легалізацію нашої Церкви. Всюофіційні письми в тій спrawі переходили через руки п. Миростлави. Вона робила все, щоб ці старання закінчили успіхом. На жаль так не сталося, але не з її вини.

Копілія пізніше вступила в ряди церковного хору,

мовознання праця «Як ми говоримо», яка появилася у 1970 році.

Одним з найпотомінших творів у літературному проселі на Україні 20-х років стала повість «Смерть», яка спричинилася до благородних поневірювань письменника. В ній Антоненко-Давидович глибоко дослідив процес вигравлення національної свідомості гідності,

стала його душою і неоціненою помічницею для діригента, який з отпаду на втрату зору у Явожні не міг бути вловні самостійним. У вільному часі зайнявся вишивкою. Тут спід пригадати, що вдалося її відшукати оригінальний перемиський стрій, на основі якого вишигто стрій для церковного хору.

Бл. п. Миростлава дуже любила працювати у драматичному гуртку, де займалася характеризацією добором костюмів, суплеревуванням та всіким іншим. Її присутність і доцільні зауваження завжди допомагали праці колективу. хоча сама Ніколи не любила особистих похвал, то не щадила їх іншим.

Покійна любила брати участь у Літургії і дуже цінила її варгість. Шоденно приступала до Св. Примачества, керуючись внутрішньою Максимиою, що «кожен день прожитий без Св. Причастя, то стражений день любілла особистих похвал, то не щадила їх іншим. Покійна любила брати участь у Літургії і дуже цінила її варгість. Шоденно приступала до Св. Примачества, керуючись внутрішньою Максимиою, що «кожен день прожитий без Св. Причастя, то стражений день любілла особистих похвал, то не щадила їх іншим. Церкву, Україну та всікі інші приватні інтенції. Молитва ця була її також благодаренням післі Св. Причастя. Вона хотіла брати участь у цих молитвях. Однак Бл. п. Миростлава дуже любила молитися з вервицею і постійно її з собою носила. Тому дуже зрадила, коли в березні цього року парafіяни вирішили, що після щоденної служби Божої спільноти і гололосно будуть відмовляти одну десяту вівчі за день прожитий без Св. Причастя, то стражений день в житті людини». Шоденно молилася за душі германів, чистилися і складала похертви у їх намірні. Сіредь святих найбільше почигувала св. Антонія Паджевського і св. Юду Гадея - брата Христового, покровителя в усіх трудніх і безвихідних спарахах. Не шадила також милостини.

Бл. п. Миростлава дуже любила молитися з вервицею і постійно її з собою носила. Тому дуже зрадила, коли в березні цього року парafіяни вирішили, що після щоденної служби Божої спільноти і гололосно будуть відмовляти одну десяту вівчі за день прожитий без Св. Причастя, то стражений день в житті людини». Шоденно молилася за душі германів, чистилися і складала похертви у їх намірні. Задав після пораню Літургії зійшлися родина, пріятели, хористи і сусіди. Отець Митрат Т. Майкович відправив Парастав. Відмовлено також цілу вервицю з похвальними розважаннями.

Бл. п. Миростлава через 33 роки зберігала два аянці і кілька частин, яких у 1960 р. підготував її батько, о. Крупа, щоб відправити Службу Божу. Однак знеможений хворобою не встиг цього зробити. Їх зложено разом з домовиною бл. п. Миростлави до родинної гробниці.

Похорон відбувся 24 березня о год. 13:00. Був дуже горний соняшний день. В останню дорогу покійну відпроваджували українці перемиської громади, рідні з України та представники Банку. Були вінки і кати. Повна глибокого змісту промова о. Митрату Т. Майковича, в якій розповів про цілу житієву мандру бл. п. Миростлави надовго запам'ятався у пам'яті присутніх. Зворушливими піснями прощаючи свою членикію хористи перемиського хору «Гори Серця». У задумі і смутку перемиська громада прощаючи одну з найкращих своїх членкінь, яка завжди бажала усім лише добра.

Диригент перк. хору За Марійську дружину «Гори Серця» в Перемишлі Катерина Козак Володимир Плайаш

З життя спархії

28. 02. – 05. 03. Перемиський Владика провів у Krakovі реколекції для монахів сремітів (Камедулів).

07. 03. У перемиській катедрі Ординарій постановив у лляконство Андрія Хіту.

08. 03. Владика Івана Мартиняк та Синклета Митрат Теодор Майкович провели розмову з перемиським воєводою у справі катедри, іконостасу та майнових справ спархії.

09 – 12. 03. Владика Іван побував у Німеччині в Кіннінштайні та Педерборні, де полагоджував справу допомоги нашій спархії.

14. 03. Перемиський Ординарій з краківським деканом відвідали Команчу, де обговорено спархії в душпастырства на Лемківщині у Полянах.

18. 03. Перемиський спарх з синклетом о. Митратом Т. Майковичом були прийняті на авдіенції в Apostольського Нунція і Примаса Польщі.

Поручено пакет справ: майнових та юридичних, пов'язаних з Перемиським спархією.

21 – 28. 03. Владика Іван провів місяць у Львові. Склав візит Главі напої Церкви, Кардиналом М. І. Любачівському, з яким говорив про найпінчіші проблеми Церкви.

29. 03. – 04. 04. Владика Іваном було проведено реколекції у OO Августінів у Krakovі. У тому часі також зустрівся з Кардиналом Махарським і розмовляв у справі церкви св. Норберта та чудотворної ікони з Матері Божої Паславської.

15. 04. Починаючи з Великого Четверга Владика з духовенством Перемиського деканату, привізши проблеми Церкви.

20. 04. Владика вів у сан Митрата о. Христофора Станіславського іменованого Блаженнішим Кафедральним М. I. Любачівським. Користуючись нагодою зустрівся з вірнimi.

25. 04. В Неділю Томи Владика з отцями 28. 04. – 01. 05. Кир Іван брав участь в конференції епископату, де відслужив Святу Літургію.

02. 05. У Перемишлі відбувся вроčистий інтерновіменованого латинського обряду Митрополита, якого владика Іван привігав у нашій катедрі.

Після війни відбувся Kirova по всій країні почалися жорсткі репресії. Вже 5 грудня 1934 р. заарештовано С. Плужника, а 17 грудня розстріляни, як «вороги народу» і «ктеристи», друзі Антоненка-Давидовича – Г. Косянка, П. Фалківського, К. Бурея... О. Вилько... Пунамі терору докотилося і до Казахстану. 2 січня 1935 р. Антоненка-Давидовича було засуджено на 10 років концтабору, де письменник приводив усі кола ГУЛАГа відповідно до Кисса.

Сховищі орієнтири звинуватили письменника у «киринальності до контролювальної організації» (УВО), яка нібито склала зброю кінця Держави». На підставі цієї фальшивки Б. Антоненка-Давидовича було засуджено на 10 років концтабору, де письменник приводив усі кола ГУЛАГа відповідно до Кисса. Держави». На підставі цієї фальшивки Б. Антоненка-Давидовича було засуджено на 10 років концтабору, де письменник приводив усі кола ГУЛАГа відповідно до Кисса.

Після війни відбувся Kirova по всій країні почалися жорсткі репресії. Вже 5 грудня 1934 р. заарештовано С. Плужника, а 17 грудня розстріляни, як «вороги народу» і «ктеристи», друзі Антоненка-Давидовича – Г. Косянка, П. Фалківського, К. Бурея... О. Вилько... Пунамі терору докотилося і до Казахстану. 2 січня 1935 р. Антоненка-Давидовича було засуджено на 10 років концтабору, де письменник приводив усі кола ГУЛАГа відповідно до Кисса.

Сховищі орієнтири звинуватили письменника у «киринальності до контролювальної організації» (УВО), яка нібито склала зброю кінця Держави». На підставі цієї фальшивки Б. Антоненка-Давидовича було засуджено на 10 років концтабору, де письменник приводив усі кола ГУЛАГа відповідно до Кисса.

Після війни відбувся Kirova по всій країні почалися жорсткі репресії. Вже 5 грудня 1934 р. заарештовано С. Плужника, а 17 грудня розстріляни, як «вороги народу» і «ктеристи», друзі Антоненка-Давидовича – Г. Косянка, П. Фалківського, К. Бурея... О. Вилько... Пунамі терору докотилося і до Казахстану. 2 січня 1935 р. Антоненка-Давидовича було засуджено на 10 років концтабору, де письменник приводив усі кола ГУЛАГа відповідно до Кисса.

Після війни відбувся Kirova по всій країні почалися жорсткі репресії. Вже 5 грудня 1934 р. заарештовано С. Плужника, а 17 грудня розстріляни, як «вороги народу» і «ктеристи», друзі Антоненка-Давидовича – Г. Косянка, П. Фалківського, К. Бурея... О. Вилько... Пунамі терору докотилося і до Казахстану. 2 січня 1935 р. Антоненка-Давидовича було засуджено на 10 років концтабору, де письменник приводив у

Церква в Шпротаві

Для греко-католиків Шпротави надійшла добра новина. Спільним зусиллям, а в першу чергу пана Троханського, а також отця Юліана Гойняка, українці – в переважній більшості лемки – отримали свою церкву, чи, вірніше, будинок під храм.

23 серпня 1992 р., якраз в день відпусту, бургомістр Шпротави в присутності владики Івана Мартиника та наших вірник уроочисто передав триповерховий будинок по колишній Радянській армії на греко-католицьку церкву. Без сумніву таке рішення вдоводило численно згromаджених наших вірників.

Сьогодні, коли Греко-католицька Церква виходить з підпілля, великом кроком вперед була можливість відривати Богослуження в костелі. Але не можна порівнювати того залишницького положення з неза-

жж

Наукова конференція ...

(Закінчення з 1 сторінки)

Прах, який привів усіх присутніх і познайомив з програмою діяльності Наукового Товариства ім. єп. Григорія Лакоти. В основу програмної діяльності Товариства покладено: призбирання архівних матеріалів, дослідження історичного минулого, популяризація церковної історії та друкування цікавих робіт. Голова Товариства зачитав дві доповіді: одна – про єп. Григорія Лакоту, друга – про Духовенство Апостольської Адміністрації Лемківщини. В першій частині конференції зачитувалися доповіді спільних осіб: Богдана Білого – Духовенство Перемиської єпархії в 1918–39 рр., о. Д-ра Ярослава Москалиця – Співідоцшення єп. Ісафата Коциловського з митрополитом Андрієм Шептицьким, о. Ігора Гарасими ЧСВВ – Вибрани аспекти душпастирської діяльності єп. Й. Коциловського (1921–32 рр.), Войцеха Соптиса – Супільно-релегійна студія про о. Еміліяна Константиновича, пароха Сянока. Останню доповідь зачитала Ірина Крохмаль, яка торкнулася питаннями (польською мовою) Анни Крохмаль, яка виконувала роль пароха в роках 1918–1939.

Закінчуючи другу частину зустрічі, о. Богдан Прах подякував доповідачам і запрошив до участі в художній частині, яка відбулася у церкві Преображення Господнього у Ярославі. Остаточні підсумки щодо конференції зробив проф. Михайло Лесів. Він відзначив, що найбільш надійне те, що за наукову роботу беруться молоді люди. На його думку забракло ширшої історичної перспективи, узагальнення окремих історичних фактів чи подій. Професор побажав Товариству дальших творчих успіхів і вистовив несміливе сподівання, що вслід за цією, спідуматимуть чергові цікаві конференції.

Поява Наукового Товариства ім. єп. Григорія Лакоти це величина надійна подія у житті нашої Церкви та громадськості у Польщі і повинна вони знайти підтримку з боку нашого духовенства. Урочисте відкриття діяльності Товариства конференцією, яка мала інформаційно-науковий характер, можна вважати добрим початком і тому необхідно відати напевніше отцю Богданові Праху за те, що спромігся звізти на себе відповідальність за таку велику справу. Належить пише побажати отцю Богданові, щоб ідеї, якими дорожитиме Товариство знаходили, за підтримкою нашого духовенства, воліччя у фактах. Надійним є також те, що наша Церква у Польщі, попри всік труднощі і недомагання, скріплюється на низах і пошукує нових форм свого існування.

о. Ігор Гарасим ЧСВВ

лежистю і перспективами майбутнього розвитку парохії у власній перці.

Будинок, призначений на церкву, звичайно, не є подбаний до храму, однак відповідає нашим потребам.

Не був він в аварійному стані, але потребував переведови. В міру своїх можливостей громада почала збирати гроші з призначенням на заплановані роботи. Праця при модернізації виявилася нелегкою, однак з часом, коли церква почала набирати віковидного вигляду, показалось, що труд не шів даремно. Завершеннем робіт буде поставлення іконостасу.

Слід тут відзначити, що більшість робіт люди виконували самотужки. Знаходили час, щоб безкорисно приходити до церкви і працювати при її відновленні. Ось ці люди, звичайні робітники, господарі та службовці, жінки та чоловіки, старші та молоді з почуттям великої відповідальності віднеслися до так важкої справи. Для них було зрозуміло, що своєю працею жертвують для добра церкви, яка служить ім та іншим

ї вікінувальних робіт.

Співідоцшення, що до посвячення нової церкви, на празник 19 серпня, на свято Спаса, храм буде повністю підготовлений. Тоді-то нова святиня і її парафія, відірвена від іншої, буде відкрита для відвідування.

Одного з перших жертв бандитського варварства став Василь Раітга. Йому було вже 70 років і він хотів піде

в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими польськими і двох жільських родин, всі інші були українцями. Щойно у міжвоєнному періоді прибуло тут кілька польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Коли парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Сьогодні з цієї святині користають поляки, які минувши польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Сьогодні з цієї святині користають поляки, які минувши польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Сьогодні з цієї святині користають поляки, які минувши польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Сьогодні з цієї святині користають поляки, які минувши польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Сьогодні з цієї святині користають поляки, які минувши польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Сьогодні з цієї святині користають поляки, які минувши польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Сьогодні з цієї святині користають поляки, які минувши польських сімей. Село було положене на північ від Ярослава (біля 12 км), при головному шляху Ярослав-Любачів.

Пізніше виявилось, що, коли я відіїхала до лісу, моє маті залізлилася ще в хаті, щоб забрати і скласти перед грабіжниками найдогрівшіше майно. Пізніше шукала вона нас до пізньої ночі. Батько відійшов під ліс, до Польського, трьома молодими сестрами заопікувався Василь Слюсар, який відійшов до Рипікової Волі – Гірка. Одного з перших жертв бандитського варварства став Василь Раітга. Йому було вже 70 років і він хотів піде відійти, бо правду кажучи, нікому нічого злого не зробив. Бідолаха не знат, що для вбивства вистачило вигляду, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та купол. Храм посвячено у 1897 р. св. Архистратигові Михайлі.

Село парохом був о. Григорій Кипіма, побудувано в селі чудову церкву у виді хреста. Зокрема гарно виглядала різьблена проповідальниця з невеличкими притворами, мистецький іконостас та к

Причастя дітей у східних обрядах

(Закінчення з 2 сторінки)

в літургічних чинах, що зберегли свої стародавні основи, наїскравше ісце виражено. У нашому візантійськоукраїнському обряді єдність віднесення у молитви святого Миропомазання, яку ієрей читається облачення новохрещеного, такими словами: «Благословен еси, Господи Боже вседержите... Ти і нині благозволив знову родити раба Твого новопросвічено (або рабу Твою новопросвічену) ім'ярек, єдиною душою і дарував тому (або їй) віднущення гріхів, болових і неволіних. Сам, Владико, всіх царю доброродний, другий йому (або їй) і печатю дару святого іессиильного і покланяючого Твоєго Духа і причастя святого тіла і чистої крої Христа Твоего». А цей чин, як значено у самому требнику, вживається однаково і для дорослих і для дітей. У багатьох чинах християнського вівчення візантійської традиції збереглися навіть вказівки на участь дітей в Євхаристії у самій формулі Принастя: «Раб (раба) Божа (дитина) ім'ярек, приймає святе і причисте (Тіло і) Кров Господа, Божа і наного Спасителя Ісуса Христа на життя вічне».

Тому на комплекції літургічної практики у цьому питанні твердоє стояла Папська Комісія, творчі дану норму 710 канону нового «Кодексу». Коли була подана пропозиція усунути цю норму, або приймати і подати її без припису: «слід доприйміжатися притисок літургічних книг власної автономної Церкви», з мотивациєю, що в деяких із них «кусунено східні елементи та введені чужі у власну традицію», була рішучо відкинута Папською Комісією із дорученням: «Кодекс повинен постаратися на затверджені літургічні книги, а вони у свою чергу можуть бути переглянуті у світі Декремту східних Церков». Комісія посилася на такі параграфи: «Нехай знаходить та будуть умежені ісці Східні, що вони завжди можуть та почини зберігати свої традиції літургічні обряди і свій правопорядок, та в них можна буде вносити зміни тільки з рахів власництва й оранжіального поступу...» Священний Собор підтверджує й позаднє становище правопорядку щодо Св. Тайнств, який зберігається у Східних Церквах, як також і практику в їх відіканні, і, якщо заходить такий випадок, бажає, щоб її було обновлено».

Ця думка Собору, що стала основого Папської Комісії до перевідгуку східного «Кодексу» у вирішенні питання про Принастя дітей у східних обрядах католицької Церкви, залишилася єдиного канонічного перспективного у літургічному житті Східних Католицьких Церков.

О. Микола Макар

Увага випускники Гуртової ліцею!

І Дитячий Фестиваль
релігійної пісні і поезії

Повідомляемо, що в дніх 9 – 10 липня 1993 року в Гуртові-Главельському відбудеться з'їзд випускників з нагоди величавої полії – 25-річчя Студентської Українських класів.

Сумно, немов пелостки, відлегли шкільні роки, але Ваша присутність буде доловлювати той чудовий, свіжо-нев'янучий букет, якому судилося заквітнути саме в Гуртові-Главельському.

Сердечно запрошуюмо всіх випускників взяти участь у цьому святі. Передбащається вечір спогадів і забава аж до рання. Чекаємо на Вас! Організаційний внесок – 100 000 зл. Гроши просимо висилати на кonto:

Bank Spółdzielczy w Górowie Iławskim
951429 - 433 - 132 - 4

II LO w Górowie Iławskim,
ul. Kościuszki 14.
«Zjazz»

Харчі напитки можна буде купити на місці на власне бажання.

Початок свята в суботу о 12 год. у літці пристані вул. Костюшка 14. За довідками просто звертатися по телефону: 11-227 та 11-228 в год. 8 – 15.

Голова оргкомітету
Мирослав Олійник

Оголошення

колишні мешканці Доброй

Союз української незалежної молоді у Вроцлаві запропонує взяти участь у XVIII мандрівці «Карпати». Початок рейду передбачений у селі Мокре 1 серпня 1993 року (неділя). Доїзд на місце зустрічі поїздом з Залігр'я. Одночасно повідомляємо, що на сопотському фестивалі правоватиме інформаційний пункт про мандрівку, який розповідатиме точніше інформацію!

Широ запрошуюмо!
за оргкомітет
Марко Гумельський

На пресфонд «Благовіст» пожертвую склали:

Марія Зільник (Шепін) ..... 50 тис. зл.
Петро Кульчицький (Біла Підляська) ..... 85 тис. зл.
Макух Марія (Пененжно) ..... 100 тис. зл.

Велике спасибі!

Увага!

Чергова зустріч у рідному селі відбудеться в дніх 10-12 липня цього року.
У програмі зустрічі передбачається концерти гостей з України, вечір спогадів, ватру «Собітка на Петра». В неділю у місцевій перкві служитиметься греко-католицьке Богослужіння.

Автобус з Пененжна виїжджає 9.07., год. 17.00.
За інформаціями звертатися:

Stefan Kowalski
ul. Braniewska 1a
15-510 Orneta, tel. 205

школи ім. Т. Шевченка, напередодні Празника Різдва Богородиці, в суботу 18.09.1993 р., організується І-й Дитячий Фестиваль Релігійній

Пісні й Поезії.

Захочуємо до підготовки релігійної програми (пісня, п'еса, вірш, ігри) в межах до 20-ти і дошкільного віку, просимо надсилати до 31.07.1993 р.

Організатори забезпечують учасникам фестивалю нічліг і харчування.

Адреса для кореспонденції:

Rafał Bielawski-Ukrainka
ul. Armii Czerwonej 9a
78-425 Bialy Bór

Від імені Організаційного комітету
о. Йосиф Ульицький
с. Надія СНДМ

Церква в Біланці.

БЛАГОВІСТ

Повідомляємо, що «БЛАГОВІСТ» на 1993 р. можна передплачувати в редакції від бажаного місяця. Гроші слід надсилати звичайним поштовим переказом на нижче подану адресу:

Redakcja «BŁAHOLOWIST»

ul. Chopina 17

11-220 Górowo Iławskie

або на банковий рахунок:

Redakcja «BŁAHOLOWIST»

Bank Spółdzielczy w Górowie Iławskim

O/W BGŻ Olsztyn Nr. 851019-420-1612

Ціна передплати одного примірника на півроку в Польщі – 42000 зл. Надсилаючи гроші, просимо подавати місяць, від якого оформляється передплата.

БЛАГОВІСТ - суспільно-релігійний місячник. Видає Українська Церква у Польщі. Редактор колегія: о. Юліан Ібур (о.І)-відповідальний редактор, с. Роман Пішок'як СНДМ, Любомир Тхір (іт), Богдан Тхір (і) - секретар редакції, Ларін Гарашець - технічна редакція. Редакція молодіжної сторінки - Дорога Штур, Петро Шостак.

Погляди авторів публікацій не залежать сходяться з точкою зору редакції.

Матеріалів не замовляємо. В оправданих випадках застерігаємо собі право виправляти і скорочувати авторські тексти. Матеріали до публікації просимо висилати у машинописах, або у чітких рукописах.